לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת לך לך – ל"ג מרחשון תשפ"ד Shabbos Kodesh Parshas Lech Lecha - October 28, 2023

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

נא אחתי את למען יימב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך. ויהי בבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד ...

🦰 רש״י: למען ייטב לי בעבורר, יתנו לי מתנות: ויהי כבוא אברם מצרימה, היה לו ומר כבואם מצרימה. אלא למד שהטמיז אותה בתיבה ועל ידי שתבעו את המכס תחו וראו אותה. הנה הכתוב מספר שכאשר הקריב אברהם לבוא מצרימה. אמר 'שרה: ׳הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׳ ורצה לומר, שכתוצאה מכך הנך בצרה. שמא יהללו אותר אל פרעה. ויבקש אותו רשע לטמא אותר ר"ל. ומלבד מה שהגר בצרה גם אני בצרה. שכז אחר שיתאוו בר יבקשו עלילה להרוג אותי. ביודעם שאני מצד היותי בעליר. לא אניחם מלבצע זממם. ולכן אבקש לך ראה נא להציל אותי ידיהם המגואלות. ו'אמרי נא אחותי את' ובכר תטיב לי מאוד. כי אז 'ייטב לי בעבורר' יפירש"י: 'יתנו לי מתנות'. וגם אזכה ל'וחיתה נפשי בגללר'.

דבריו אלו א"א לומר שנאמרו כמו שהם אכז מתוארים. שכז לא יתכז שצדיקו של עולם יודיע לזולתו שהוא נתון בצרה. ובאותו מעמד יתעלם מצערו. ועוד יבקש ממנו זו השעה שידאג לזולתו להיגאל מצרתו. לא ייתכז שאברהם אבינו יפנה לשרה יאמר. דע לר שאת בצרה. גם אני בצרה. רחם עלי ואמור 'אחי הוא' וכר אשתחרר אני זצרתי, מבלי שיאמר לה דבר מה גם אודות צרתה, וגם אם נאמר ששעת הדחק שאני. ימחמת ההכרח אמר את המוכרח [כי ראה שאין מזור לצרתה רק לצרתו] לא היה לו הפטיר ולומר כי אם 'וחיתה נפשי בגללר' כי בזה מבאר רצונו שלכל הפחות ינצל הוא מצרתו. ולמה ראה לנכוז להוסיף ולומר גם למעז ייטב לי בעבורר' שענינו תוספת טובה.

יוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעד (מו-ה) – הכח של "אין עוד מלבדו"

- פרש"י (בר"ה ויוצא אתו החוצה) וז"ל: "לפי פשוטו הוציאו מאהלו לחוץ לראות זכוכבים. ולפי מדרשו אמר לו צא מאצטגנינות שלר שראית במזלות שאינר עתיד העמיד בז. אברם איז לו בז. אבל אברהם יש לו בז. וכז שרי לא תלד. אבל שרה תלד. אני קורא לכם שם אחר וישתנה המזל. דבר אחר הוציאו מחללו של עולם והגביהו מעלה מן הכוכבים. וזהו לשון הבטה מלמעלה למטה", עכ"ל. מבואר מדבריו דבר נפלא. שאברם אבינו במזלו לא היה יכול להוליד בז. וכז שרה במזלה לא היה יכול להוליד בן, ורק אחר שנקרא בשם אחרת, נשתנה מזלם, ויוכלו להוליד בז.

ויש לבאר העניז ע"פ דברי הגמ' בחוליז (ז. ב): "איז עוד מלבדו, אמר רבי חנינא: ואפילו כשפים. ההיא איתתא דהות קא מהדרא למישקל עפרא מתותיה כרעיה דרבי חנינא. אמר לה: שקולי, לא מסתייעא מילתיר. איז עוד מלבדו כתיב, והאמר ר' יוחנז: מה נקרא שמן כשפים? שמכחישין פמליא של מעלה! שאני ר' חנינא, דנפישא. כותיה". ע"כ. וגם בגמ' דסנהדריז (סז, ב): "אמר רבי יוחנז: למה נקרא שמז כשפים, שמכחישיו פמליא של מעלה. איז עוד מלבדו. אמר רבי חנינא: אפילו לדבר כשפים.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

מאת הגאון מו"ר חרב ברוך הירשפלד שליט"א, דעש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס Kashrus in the Kitchen (85). The Jewish Kitchen (cont.)

Last week we started explaining the issurim of foods prepared by gentiles. This has many applications in the kitchen itself. Many older people live with non-Jewish aides who take care of preparing their food. Many have maids whose job description is to help with the cooking. Many have gentile baby care in the house whose hours include meal times, both of the children and the babysitter herself. In all these cases the most common problem is Bishul Akum - food cooked by a gentile.

Bishul Akum. The Sages decreed that we are not allowed to eat items cooked by a gentile even if all the ingredients and vessels involved are kosher. The main reason for this decree is that if we eat such items we might accept invitations to eat with them which could lead to intermarriage. This explains the well known Gemara (1) that a food item not fit to go "on the table of kings" is not included in the prohibition. The Rambam (2) explains that the item is "classy" enough to serve to a guest. This description fits perfectly with the above reason that we don't want *Yidden* to accept gentile invitations. There is another relevant leniency.

Any food item that is enjoyed raw, and doesn't need cooking, does not become prohibited by a gentile cooking it, even if he improves it. The reason seems to be that the gratefulness to the gentile for making a non-edible item into an edible one is part of the closeness ["I owe it to him"] that would lead to intermarriage. **Examples of Edible Raw.** If a gentile aide or live-in would bake an apple or cook a carrot which are both edible raw, it may be eaten. Similarly, if they grilled a cheese sandwich, it is permitted since the bread and cheese are edible raw. A fried egg would not be permissible. Frozen Pizza has this *heter* because when thawed out, the baked dough and cheese (including ketchup and sauces) are all edible raw. Even something that is not edible raw but was first cooked by a Yid, then frozen, has this leniency if the gentile heats it up, because the Yid could first let it thaw out and eat it without the gentile's input. This is used by people who have a non-Jewish aide for an older person. They fill their freezer with precooked meals that just need warming up and the item has no issur of bishul akum. This is the heter relied upon in hospitals, and airline meals when a gentile warms up the frozen meals under hechsher.

בלן הרלחיים - תבלין מדף היומי - קידושין עא.

explains that ברכת בהנים' that consists of 12 letters, was known by everyone. "שם המפורש של שתים עשרה אותיות בברכת בהנים' שם ה' של יב' אותיות and they started using this special. סארבו הפריצים But סרנים after the בית המסדש in the שם ה' של יב' אותיות and they started using this special indiscriminately, they began transmitting it only to the צנועים שבכהונה. The Gemara says that the כהנים צנועים שנועים would whisper this שם ה' while their the צבור savs the tefillah of שם המפורש. The שם המפורש savs the tefillah of י"כ חס כה"ג savs that the צבור savs the tefillah of שם המפורש. He then quotes our *Braisa* that משרבו הפרוצץ the בי"ג said it guietly while singing and the other בהייגם didn't hear him. The משרבו הפרוצץ asks that our *Gemara* says that only the שם ה' of 12 שם of 12 שם of 12 שם of 4 letters that the כה"ג said on כה"ג said on מיוכ Purthermore, he guotes our *Gemar*a that the כה"ב pronounced it quietly while the other כהנים sang, yet here the כה"ג says that the כה"ג whispered the שם during his own singing?

שם said the יב"ל asks that why only on כה"ג when the יו"כ, שם המפורש שם בורעים". שם המפורש saks that why only on "נפלו כל העם כורעים". שם המפורש there is a ברכת כהנים He answers that by נפלו כל העם כורעים that the people ברכת כהנים He answers that by נפלו כל העם כורעים must be פנים אל פנים to the בנים on כהנים, so they couldn't bend down and bow. But when they heard the דוי מוויס, so they couldn't bend down and bow. But when they heard the תדוי, מוויס, אל פנים אל פנים. they were able to bow down as there is no ידין of בנים מול פנים מול פנים מול פנים.

The שם סי' לה'**ז ערוד השולחו** savs that the בהמים should not use more than one ניגוו for the singing during ברה"כ confused. Why is the *minhag* to even sing at all? He says maybe it is יבוא לידי תהתעוררות והתלהבות with מברץ to be יבוא לידי תהתעוררות והתלהבות.

and the במדינתנו and the פסוכו מfter the last word of each בשנה! באור הלכה ולה בשעה! באור הלכה the במדינתנו מול במדינתנו or sing during this time, and after the צבר is finished the ייש לפקפק בזה" respond to the חוץ and say the last word. The ח"ר says that "יש לפקפק בזה" because this leaves a הפסקה from when the מיז בהנים from when the המים הניסים says the last word until after the הפסקה finish singing and respond to the הפסקה. If the במילם for the צבור to finish the רבש"ע, maybe we can say the התחלה of התחלה אמירת התיבה so it's not a הפסק. But if the הפסק But if the במנירת התיבה are quiet while they wait for the מנהג הגר"א of saving the בבר, this is a problem. Because of this מעהג הגר"א of saving the מנהג הגר"א the third time instead of the longer ערד finish singing and have to wait for the הפסק. Which creates a הפסק. This would also answer the guestion of the הפסק. מנהג who wondered where the הצסק came from that the מיהג sing at all: maybe it is to avoid the שאלה the ח"ח discusses of the הצסק created if the wait for the צבור quietly to finish. הוא הלה אומר

(1) עבודה זרה לז. (2) רמב"ם הל' מאכלות

R' Itzele Volozhiner zt"l (Peh Kadosh) would sav:

יהיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיד"' - Why does it say 'והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיד" - in a future tense, when changing his name, and when Hashem changed Sarai's name, it says 'לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה' in past tense? Because when one becomes a king, his wife does not need to be appointed queen - she automatically becomes the queen when her husband is appointed king, Here, too, after Avram's name will be changed to Avraham, Sarai's name will already have been changed to Sarah."

A Wise Man would say: "Don't be pushed around by the fears in your mind. Be led by the dreams in your heart."

your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@vahoo.com

Careful ... יהא שמיה Careful & Respect in shul -A Powerful & Loving Protection... Join too!

Mazel Toy to the Jurkowitz & Perlowitz Families upon the chasuna of Pinny & May the young couple build a د "Goldie Bavis Ne'eman B'Yisroel לשם ולתפארת

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim.org

Cities Edition

דרי לא עת הוא לדבר ולשמוח מרווחים צדדיים. ובודאי שלא לפרטם בפני מי שעדיי לא רואים מזור לצרתו? גם מה שהקדים זאת ל'וחיתה' שהוא העיקר, צריכה ביאור.

ובהכרח שאברהם אבינו הקדים תחילה ואמר לה: שבמידה והשתדלותי לא תשנה את הסכנה, והשי"ת לא ימציא לנו ישועה בדרך אחרת, ובהכרח תלקח לבית פרעה. אז לא תאבדי תקוותיר בהשי״ת. כי אחר שאיז האדם יודע האיר להשתדל. אין לו לעשות כלום כי אם לבטוח בהשי״ת. ואז הוסיף אברהם ואמר לה: כשתזכי אז לבטחון איתנה. תזכי להנצל מבהלה, ותוכל למדוד גם את הליכותיך הלאה בפלס. לדעת מה נכוז לעשות עוד ומה לא וכי גם אם עבורה כבר לא תהיה מוצא בדרך טבעית, עדיין היו יכולים עוד להשתדל עבור אברהם שלא ייהרג]. כי אם לא תזכי לבטחון אמיתי לא תזכי לישוב הדעת וכתוצאה תסברי שיש לך עדיין מוצא בדרך השתדלות. על ידי שתאמרי שאני הוא בעליך ואת בעולת בעל. אמנם איז זה צעד נכוז. כי אז לא די שאת לא תיושעי. אלא גם אותי יהרגו. ולכז עליה להתחזק בבטחון, ורק מתוך כך תהיה דעתה מיושבת ותוכל לומר 'אחי הוא'.

אחר שאמרנו שבהכרח היו דברי אברהם מעורים בדברי בטחוז. נוכל להביז גם מה שאמר לה 'למען ייטב לי', כי בכך ביקש לומר לה שכשם שעלינו לבטוח בה' על הישועה העתידה כר עלינו להאמיז גם בעוד הצרה בתוקפה. שלטובה היא. ולשם המחשה איזה טובה יכולה להיתגלגל עי"ז אמר לה. שייתכז שכל זה הוא למעז ייטב לי בעבורר, ואחר שכבר נזכה לתכלית הצרה. כבר תזכי גם את בישועה בדרכים משלו יתברר. וכפי שאכז נעשה לבסוף.

הרי לנו מכאן שלושה כללים הצריכים לשמש את האדם בעת הסתר, א. ההתחזקות בבטחוז בה' שימציא לו ישועה. ב. חובת ההשתדלות וההשקפה הנכונה עליה. ג. האמונה שכל צרה לטובה היא.

ההיא איתתא דהות קא מהדרא למשקל עפרא מתותי כרעיה דרבי חנינא. א"ל: אי מסתייעת, זילי עבידי, אין עוד מלבדו כתיב. איני, והאמר רבי יוחנן: למה נקרא שמו מכשפים. שמכחישיו פמליא של מעלה! שאני רבי חנינא דנפיש זכותיה". ע"כ. וביאר **הרשב"א** דברי הגמ' וז"ל: "כי כן באמת. ולא היתה הכוונה לר' חנינא בזה. אלא לדעתו שנתעלית נפשו ונדבקת תמיד וזכותו מגינה, שהדבק אינו ניזוק, שאין התחתון שולט בעליון, כאמרו בהיפך הענין: והסתרתי פני מהם והיה לאכול, ואמר: הנה עין ה' אל יראיו, וכתיב: תמים תהיה עם ה' אלהיר. וע"כ אמרו איז מזל לישראל, הכוונה שהם למעלה ממנו עם הדבקים במצוות שהם למעלה מהמזל באמת. והוא שרמזו ז"ל באמרם באברהם שהעלהו יתברר למעלה מו השמים שנאמר הבט נא השמימה וספור הכוכבים. שאיז אומרים הבט אלא למי שמביט מלמעלה למטה שנאמר הבט משמים וראה וגו"". עכ"ל.

מבואר בדבריו, שכוונת הגמ', שר' חנינא שהיה מאמין "אין עוד מלבדו" לא היה כאן בתחתונים, אלא היה דבוק להשי"ת, והדבק בה' אינו ניזוק "שאין התחתון שולט בעליון"! וכמו שזכה ר' חנינא לשמירה מעליא זה. שהיה דבוק בה', שהיה מאמין ב"אין עוד מלבדו". כמו כן כל מי שמאמין בה', זוכה לשנות את מזלו, כמו אברהם אבינו, וזהו הכוונה, שהגביה השי"ת את אברהם אבינו, שכל מי שמאמיז בה'. זוכה לשנות את מזלו. שדבוק בעליונים. וזוכה לכל טוב סלה!

מעשה אבות .... סימו

אם מהום ועד שרוך געל ואם אקה מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם ... (יד-כג)

In Parshas Lech Lecha we are introduced to the mitzyah of Tzitzis when **Rashi** tells us that Avraham Avinu was given this mitzvah as a reward for refusing to take any spoils in return for rescuing the five kings and their captives. Avraham Avinu said. "I will not take (as much as) a thread or a shoelace, or anything of yours, so that you shall not say, 'I enriched Avraham."

As the news slowly trickled out on Shabbos Simchas Torah about the horrific attack on southern Israel, many could barely believe the number of casualties being reported. With the world watching, Hamas terrorists blew up the security fence between Israel and Gaza, pouring through and fanning out in search of victims to kill, in a coordinated attack by sea, air, and land. In central and northern Israel, reports were coming in of hundreds of armed terrorists infiltrating kibbutzim, towns, and communities massacring entire families without as much as a second thought, r'l. While it took hours for the IDF and police units to respond to the unfolding tragedy, there were numerous individuals who dropped everything and sped down south to save lives, knowing full well that they were placing their own lives in mortal danger, that they were isolated against ruthless barbaric terrorists. Using their wits and resourcefulness, many of these heroes prevented a far greater tragedy from occurring.

One such hero was Lieutenant Colonel Guy Madar. Guy is a career army officer living in Kiryat Gat, approximately a thirty-minute drive to Gaza. On that fateful day, Guy was at home enjoying a festive Simchas Torah seudah with his family when the dreadful news of the terrorist incursion came in and Guy knew he had a moral duty to act. Without hesitation, he jumped into his car, armed with only his personal pistol, and sped right down into the danger zone. As he arrived in the vicinity of Re'im, a secular kibbutz in southern Israel near the Gaza border, he was met with a haunting sight - a severely wounded Israeli soldier from the Golani brigade desperately in need of assistance. Guy pulled the injured soldier into his car. knowing full well that his own life was now in grave danger. As he began driving away, a Hamas terrorist noticed him and the injured soldier in the car and fired on Guy's car, but the quick-witted officer managed to maneuver away, aiming his own pistol at the terrorist and eliminated him. Guy stopped his car, got out and picked up the terrorist's automatic rifle. But as he tried to get back into his car, another five terrorists came speeding by on motorcycles. Guy spun around and shot all five murderers before jumping back into his car and speeding off to the nearest IDF field hospital.

Such an ordeal alone would be enough for most people. But not for Guy. Having transferred the soldier to a field hospital, Guy joined a policeman traveling southward. Soon, they were attacked by terrorists and in the ensuing gun battle, both Guy and the policeman were injured in their legs. Their car careened off the road and Guy was thrown into a ditch on the side of the road.

Lying in the ditch for two hours, unable to move, Guy continued to fend off terrorists as they came in view. Eventually, the IDF arrived en masse and began canvassing the area. As the Israeli soldiers approached him, they mistook him for a terrorist after all he was holding an automatic weapon and was wearing civilian clothing. Approaching with guns drawn ready to open fire, Guy mustered his last vestiges of strength and cried out that he was an Israeli soldier. Reports of terrorists posing as Israeli soldiers as a way of luring them into a false sense of security, had been circulating and they weren't taking any chances.

Completely drained from his ordeal and weak from the loss of blood, Guy resigned himself to his fate. As the soldiers raised their guns to shoot him, one soldier suddenly cried out, "Wait! Don't shoot! He is wearing Tzitzis!" Indeed, a few strands of his Tzitzis were peeking out of his shirt and it saved his life. Recognizing that Guy was one of their own, the soldiers quickly whisked him away to Beilinson Hospital in *Petach Tikyah*, where he was operated on and is now recuperating.

In the wake of this story having been circulated, tens of thousands of requests came pouring in to the IDF from soldiers and reserves in the field wishing to wear Tzitzis while in the midst of battle. And worldwide Jewry responded with thousands of pairs! It is truly amazing how the *mitzyah* of *Tzitzis* saved a life and inspired thousands of others to observe the *mitzyah*.

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY הפטרות לא העל הפטרות הצבל על הפטרות הצבל על הפטרות הצבל האווים או האווים ה וקוי ה' יחליפו כח ... (ישעי' מ-לא)

Hashem will continually draw new strength and so to speak. grow eagles wings enabling them to "soar" back to Eretz Yisroel at the time of redemption. Chazal say that Yeshaya specifies the eagle because it flies higher than all other birds indicating that Klal Yisroel has a special, Heavenly spiritual strength enabling them to survive borne out of the *Torah* itself.

R' Ezriel Zelig Noach Kushlevsky zt"l (Sefer Ein Tzofim) adds that *Chazal* teach us that learning *Torah* transcends everything physical. He relates a story about R' Yitzchok **Elchanan Spektor** zt" of Kovno, who was elderly and weak, and required medication to manage and strengthen his heart

Yeshaya HaNavi notes that those who "trust in Hashem" rhythm. One Purim, R' Yitzchok Elchanan was exceptionally shall renew their strength," indicating that Jews who trust in frail and his doctor was worried about his health. But as soon as the reading of the *megillah* began, the physician noticed a change come over the tzaddik's face. Concerned, he quickly raced over to check R' Yitzchak Elchanan's pulse and was amazed to discover that it was steady and strong - more so than it had been in a while. Surprised, he asked how that could be and the *tzaddik* smiled pointing to the *megillah*.

> The best medication for a Jew is the happiness of performing a *mitzvah* and the study of *Torah*, for while one is truly engaged in Avodas Hashem and Limud HaTorah, he will not feel physical pain. Such is the power of the Torah when one places his complete trust in *Hashem*.

וה' אמר אל אברם אחרי הפרד לומ מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם ... (יג-יד) CONCEPTS IN AVOIDAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

At this juncture in history, *Hashem* came to Avrom and promised him and his *doros* the land of *Eretz Yisroel*. Why does the Torah stress that this conversation took place "אחרי הפרד לוט מעמי" - after Lot's departure? See Rashi's elucidation.

The **Sefer Tzror Hamor** from **Chacham Avraham Seba** zt'l. offers another pshat. When Lot departed and went on his way, Avraham was now left alone. The future looked bleak, Did he make the right decision to send Lot away? He saw his nephew being negatively influenced by Sodom. Avraham seemed what might be considered "vulnerable" in the modern-day vernacular. The Aibishter saw this and in His infinite kindness came to be mechazek Avraham, to strengthen him, at precisely the right moment, infusing Avraham with renewed vigor. "You need not worry," Hashem said to him. "You will yet have your own progeny, and they will inherit the Holy Land. The Land will belong to your offspring so you have nothing to be concerned about. Regarding Lot, you did your best to take care of him. He knows you care for him. Indeed, Lot will be protected and ultimately saved in your zechus," With that chizuk, Avraham Avinu was able to forge ahead.

This *machshava* is a lesson for life. We could at times be on the verge of giving up or having second thoughts about a decision we've made. We feel helpless and unsure about how to proceed. Hashem knows just when to send that sign telling us, "I am with you and I will always have your back. You've done the best you could, and that's what counts. You need not worry." It's our duty to connect with Him, so that we can merit such divine messages.

As the current matzav in Eretz Yisroel evolves, we require all the zechusim possible. The zechusim of our heilige Avos Hakedoshim are desperately needed. In order to be able to evoke them, as we say, "מוכר חסדי אבות .... מגן אברהם", it is of the utmost importance that we try to learn and emulate their ways. שנשמע ונתבשר בשורות טובות, אמן!

משל למה הדבר דומה

והאמין בה' ויחשבה לו לצדקה ... (מו-ו)

Galinsky zt"l, once related the following powerful story, underlining its inspiring message.

In a particular hospital in Israel lay a terminally ill person, attached to an artificial respirator and suffering excruciating pain. His doctor, a compassionate man, hoping to spare him more suffering, decided to disconnect the lifesupport system. The man died soon afterwards. It seemed like the end of the story, but there was more.

more days left to live. During this time, I was to suffer into Gan Eden. Their cleansing effect was all that I still decisions, but also to trust in them.

needed. Because you caused me to die four days before my time. I lack that measure of suffering. Now, I have no idea משל The renowned *Maggid* and speaker, **Harav Yaakov** how long I will have to be in *Gehinnom*, Purgatory, to be purified. Suffering on earth has a greater effect than suffering in Gehinnom."

> The doctor woke up from his dream completely shaken. After some intense research into his newfound idea on life and fear of the final judgment, he eventually became a complete Baal Teshuva!

נמשל: The posuk expresses Avraham Avinu's extraordinary *Emunah.* belief in *Hashem*. The *Torah* adds, that *Hashem* A few days later, the deceased man appeared to the considered his remarkable feat (his *Emunah*), a charitable doctor in a dream and said the following to him, "I had four one for which he was rewarded immensely, Just as life and death are in the hands of *Hashem*, so are all the little ups terrible suffering, which would have catapulted me directly and downs of life. We must learn not only to accept His

בלך לך מארצך ומכולדתך ומכית אכיך ... (יב-א) editorial and insights on middos tovos from the wellsprings of R' guitman - Ramat shlomo

In Tehillim (55), we say the famous posuk: "Hashleich al Hashem Yehavcha v'Hu Yechalkelecha - Throw on Hashem the heaviness of your burden, and He will sustain you." The first word of this posuk, HASHLEICH, has in it the word "LECH." The last word of this *posuk*, YECHALKELECHA, has in it the word "LECHA." This is one of the greatest messages that we can learn from our parsha, "Lech Lecha." These words represent the tests that every Jew must go through in order to fulfill his mission and purpose in life, for only through the challenges in our lives do we truly achieve our potential in this world.

How can a person go through difficulties that sometimes seem unbearable? Some hardships are so debilitating that they threaten to break us. The one and only solution is, "Throw your burdens upon Hashem and He will sustain you." A person certainly cannot handle difficulties of such magnitude on his own. People have to remember that they are never alone. It was Hashem that put them in it and it is only Hashem that will get them through it. The question is, why does the posuk say "Hashleich"? THROW? Why can't we just give our troubles over to Hashem? Why must we "throw" them at Him? The answer is because when you give something to someone, you are still holding it when you pass it on. When you throw something, you have to entirely let go of it before you pass it on. When it comes to challenges in life, we have to learn how to "Let Go!" We need to show *Hashem* that we totally rely on Him and put our faith and trust in Him to get us through.

Here in *Eretz Yisroel*, as well as *Yidden* all over the world, we are experiencing turbulent times! It is difficult to watch the suffering of our brothers and sisters and it is scary to feel the earth trembling beneath our feet, not knowing what tomorrow may bring. We must know that our greatest strength is *Emunah* and *Bitachon*. We need to hold on tight to our beloved Father in Heaven and truly feel that we are being carried lovingly in our Mother's arms. May we all be zoche to Yeshuas Hashem.